

РЕШЕНИЕ

№ 5859

гр. София, 09.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 25.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Милева

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **11773** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 220 и следващите от Закона за митниците (ЗМ), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на “РУНИ - 07“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място] 1301, [улица], представлявано от управителя Р. П. Р., подадена чрез адв. А. Т. - САК срещу Решение №32-403703 от 23.11.2022 г. на директора на Териториална дирекция /ТД/ Митница В.. С жалбата се иска съда да отмени оспореното решение, като неправилно, незаконосъобразно и необосновано.

Твърди се, че неправилно административният орган се е позовал на писмото, получено от Американската служба „Митници и гранична охрана“ и посочената стойност на описания автомобил, която е 13200 щатски долара/21220,58 лева. Сочи се, че цената не отговаря на реалната стойност на декларирания автомобил, тъй като същият е със сериозни вреди, които налагат допълнителен ремонт и влягане на допълнителни средства за авточасти. Позовава се на сключения договор между продавача „И ЕЙ Ю ЕС ЕЙ ЛЛС“ и купувач, дружеството-жалбоподател.

Според оспорващия в хода на административното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, като не е предоставена възможност на засегнатото лице да бъде изслушано.

Релевират се доводи, че дружеството не е допуснало нарушение по чл.234, ал.1, т.1 от ЗМ и не е допуснало митническа измама. Моли се да се отмени решението и се

претендират сторените по делото съдебно-деловодни разноски.

По време на проведените по делото открити заседания оспорващият, чрез адвокат Т., поддържа жалбата по съображения, изложени в същата. В хода по същество се позовава на извършената съдебно-технически експертиза и на представените по делото допълнителни писмени доказателства. Претендира се присъждане на разноски по представен списък.

Ответникът по оспорването, в лицето Директора на Териториална Дирекция Митница В., при Агенция „Митници“, чрез юрисконсулт С. оспорва жалбата и моли, същата да бъде отхвърлена. Излага подробни съображения в съдебна зала. Моли, за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, заплатено от оспорващия.

Административен съд София - град, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че на 07.01.2021 г. "РУНИ 07" ООД декларира на режим „допускане за свободно обращение" стока: лек автомобил употребяван с повреди марка: „Мазда“, модел: 6 touring, тип: sedan 4d, брой места:5, първоначална рег: 20170102, цвят: червен, работен обем: 2488 куб см, мощност: 125 kw din, двиг. № неоткрит, бензин, шаси №: JM1GL1V50H1154357, деклариран код по Т. [ЕГН], държава на износ САЩ, 1441 кг нето, деклариран произход JP- Я., с обща фактурна стойност 2420 USD, при курс за 1 щатски долар - 1.60762 лв., декларирано условие на доставка CFR В.. Износител и продавач на стоката е американското дружество E. LLC, САЩ.

Към митническата декларация за допускане за свободно обращение са приложени: документ за покупко-продажба от 22.10.2020г., фактура за терминални разходи, коносамент № NAM4047981 (с получател „Българо-руско търговско дружество" АД като спедитор), уведомително писмо за реалния получател („Руни 07" ООД), талон за превозното средство, документи за платени държавни вземания.

При извършена повторна проверка на декларирането, на основание чл. 84, ал. 1, т. 1, във вр. чл. 48 от Регламент (ЕС) № 952/2013 относно достоверността на декларираната митническа стойност на моторни превозни средства, които са декларирани като „употребявани", „катастрофирани", „с повреди" в ТД Митница В. са възникнали съмнения относно декларираната митническа стойност на тези автомобили, внесени от САЩ. С оглед това са предприети действия за извършване на последваща проверка по линия на международното сътрудничество.

В резултат на извършена последваща проверка по линия на международното сътрудничество на декларираната митническа стойност е получен отговор от Американската служба „Митници и гранична охрана". Съгласно информацията в писмото, „E. export information" (E.) е американският еквивалент на европейска митническа декларация за износ и съдържа данни както за декларираната стойност на

превозното средство при износа, така и за страната на местоназначение. I. (I. T. N.), съдържащ се в „E. export information“, е номерът електронната информация за износ в системите на Американската служба „Митници и гранична охрана“, който е основният идентификатор на записа. XTN (E. T. N.) е генерираният от износителя номер на документа.

Установено е, че в Приложение 2 попада и допуснатият за свободно обращение автомобил марка М. 6 Т. Р., V. JM1GL1V50H1154357, тегло 1441 кг, с посочена цена при износ в размер на 13200 USD (21220,58 лв.). Износител на стоката е E. LLC, 3875 E. S. R. 46, S., FL 32771, US, пристанище на износ М., FL, страна на получаване България.

За внесения употребяван автомобил, по линия на международното сътрудничество са предоставени относими документи от страна на митническата администрация на САЩ, които са получени в Ц. С., съгласно установената форма и ред.

Във връзка с горното, с писмо рег. № 32-235764/14.07.2022г. до „РУНИ 07“ ООД, [населено място], са изискани допълнителни документи, относими към външнотърговската сделка, в подкрепа на декларираната митническа стойност на стоката, съгласно нормата на чл. 140 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447. Писмото е получено на 21.07.2022г., видно от известие за доставяне ИД PS 9028 004G0W G.

С писмо с вх. № 32-272736/16.08.2022 дружеството отговаря, че: „всички документи, с които разполага са приложени към митническата декларация; сумата е заплатена в брой на дилъра, участващ в търг на катастрофирани автомобили; сделките са инцидентни и случайни, поради което нямат досиета за тях; продажната цена е пазарната към момента на продажбата“.

При проверката е анализирана наличната информация за автомобил със същите характеристики и идентичен V. (номер на шаси). на ел. страница <https://autoauctionhistory.com/automobile/mazda/6/189587ac54-mazda6touring/> като е открита информация за обявена продажна цена на аукцион за автомобил със същия V. номер на шаси. Публикуваната цена е в размер на 14982,00 USD.

В заключение, митническата стойност за стоката: лек автомобил М. 6, с шаси № JM1GL1V50H1154357, внос от САЩ от митническа декларация М. 21BG002002042777R7/07.01.2021 г., е определена на основание чл. 74, § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013, във връзка с чл. 144, § 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 в размер на 21220,58 лв. (13200,00 USD x 1,60762), във връзка с налични данни в Съюза, констатирани в предоставената информация в рамките на административното сътрудничество таблици с данни и износна декларация от американските митнически власти.

С писмо № 32-333660/04.10.2022г. дружеството вносител е уведомено по смисъла на чл.22, §6 от Регламент (ЕС) № 952/2013, че ще се пристъпи към издаване на решение, като му е дадена възможност да изрази становище. Писмото е получено на 05.10.2022г., видно от известие за доставяне на Български пощи ЕАД ИД PS 9028

004Н69 0.

В посоченият 30-дневен срок дружеството вносител не е изразило становище.

За обезпечаване на вземанията е издадено постановление на директора на ТД Митница В. № 37 от 02.11.2022г. за налагане на обезпечителни мерки (запор).

С Решение № 32- 403703/23.11.2022 г. на директорът на ТД Митница В. е определена нова митническа стойност за стока по митническа декларация с М. 21BG002002042777R7 от 07.01.2021 г. - стока №1 „Мазда, модел: б touring, тип: sedan 4d, брой места:5, първоначална рег: 20170102, цвят: червен, работен обем: 2488 куб см, мощност:125 kw din, двиг. № неоткрит, бензин, шаси №: JM1GL1V50H1154357 " - Митническа стойност - 21220,58 лв.

Решение №32- 403703/23.11.2022 г. на директорът на ТД Митница В. е обжалвано от дружеството-жалбоподател директно пред АССГ, с жалба с рег. 44719/08.12.2022 г.

По делото е изслушано заключение на съдебно авто-техническа експертиза. Същото е приобщено към събрания доказателствен материал.

Приети са и допълнителни писмени доказателства, представени от АО.

Административен Съд С. - град, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореният административен акт е връчен на жалбоподателя на 25.11.2022 г. Жалбата е подадена директно пред АССГ на 08.12.2022 г., т.е. е в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат неговите законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен административен орган, по аргумент от чл. 19, ал. 7 от ЗМ. Съгласно тази норма, за целите на прилагане на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. решения, взети без предварително заявление, се издават от началника на митницата, където са възникнали фактите и обстоятелствата, изискващи вземането на решение. Разпоредбата на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. указва, че освен когато даден митнически орган действа като правораздавателен орган, разпоредбите на чл. 22 §§ 4, 5, 6 и 7, чл. 23, § 3 и чл. 26, чл. 27 и чл. 28, се прилагат и за решения, взети от митническите органи, без съответното лице да е подало предварително заявление. Следователно, оспореното решение на директора на ТД Митница В. в Агенция Митници, е издадено от компетентен административен орган, в границите на неговата териториална и материалноправна компетентност, съобразно чл. 101, § 1 и чл. 29 от Регламент (ЕС) №

952/2013 г. (МКС) във връзка с чл. 19, ал. 1 и чл. 15, ал. 2, т. 8 от ЗМ във връзка с чл. 5, т. 39 от Регламент № 952/2013 г., съобразно предоставените му правомощия.

Оспореният административен акт е обективиран в изискуемата писмена форма и е мотивиран от фактическа и правна страна.

Настоящия съдебен състав намира, че не е допуснато съществено процесуално нарушение при издаване на оспореното решение извън срока за издаване на актовете, който срок, дефиниран в чл. 19б ал. 1 от ЗМ (чл. 22, § 2 от Регламент № 952/2013 г.) е приет за неприложим за решения, които се вземат без предварително заявление.

При издаването на оспореното решение са допуснати обаче, други съществени нарушения на административнопроизводствените правила, както и нарушение на приложимия материален закон, поради което то се явява незаконосъобразно.

Спорът е правен и е за това, дали са налице основанията за неприемане на декларираната договорна стойност, т. е. налице ли са "основателни съмнения" по смисъла на чл. 140 § 2 от Регламент/ЕС/ № 2015/2447 и спазена ли е процедурата по чл. 141 от същия Регламент във връзка с чл. 71 от Регламент /ЕС/ № 952/2013г. за определяне на митническата стойност по процесния внос, съобразно договорната стойност на стоката.

Въз основа на установените по делото факти и изложените в решението на митническия орган мотиви, в настоящия спор е необходимо на първо място да се провери дали съмненията на митническия орган са основателни като предпоставка за това да пристъпи към прилагане на вторичните методи за определяне на митническата стойност, регламентирани в чл. 74 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. /т. 36 от решение на СЕС от 16 юни 2016 по дело С-291/15, Е. 2004 Н. К./. В тази връзка следва да бъде съобразено, че правната уредба на Европейския съюз относно митническото остойностяване цели да установи справедлива, еднообразна и неутрална система, която изключва използването на произволно определени или фиктивни митнически стойности/в този смисъл Решение от 19 март 2009 г., М. & Со. D., С-256/07, т. 20; Решение от 15 юли 2010 г., G. S., С-354/09/.

Съгласно чл. 70 § 1 и § 2 Регламент/ЕС/ № 952/2013г. на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза, базата за митническата стойност на стоките е договорната стойност, т. е. действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост, като действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки. Или иначе казано, митническата стойност трябва да отразява реалната икономическа стойност на внесената стока и да отчита всички елементи на стоката, които имат икономическа стойност/така Решение от 16 ноември 2006 г., С. С. I. С., С-306/04, т. 20/. А когато митническата стойност не може да бъде определена по правилата на чл. 70 от Регламент/ЕС/ № 952/2013 г., остойностяването на внасяните стоки се извършва по реда на чл. 74 от същия регламент при последователно прилагане на методите в чл. 74 § 2 букви а) до г), докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките.

Съгласно чл. 74 § 3 от Регламент/ЕС/ № 952/2013 г., когато митническата стойност не може да се определи съгласно параграф 1, тя се определя въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза, като се използват разумни способи, съответстващи на принципите и общите разпоредби на всяко едно от следните: Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията; член VII от Общото споразумение за митата и търговията; Глава 3 от Дял II на Регламент/ЕС/ № 952/2013г. Предвидените критерии се прилагат последователно и само, когато митническата стойност не може да бъде определена чрез прилагането на дадено правило, следва да се приложи следващото правило в установената поредност.

Когато митническите органи имат основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане цена по чл. 70 § 1 от Регламент/ЕС/ № 952/2013 г., те могат да поискат от декларатора да представи допълнително информация – съгласно чл. 140 § 1 от Регламент/ЕС/ № 2015/2447/Регламента за изпълнение/, а ако съмненията им не отпаднат и след представяне на тази допълнителна информация, съгласно чл. 14, § 2 от Регламента за изпълнение, митническите органи могат да решат, че стойността на стоките не може да се определи по реда на чл. 70 § 1 от Регламент/ЕС/ № 952/2013 г. В такива хипотези следва да се приложат вторичните методи за определяне на митническата стойност по чл. 74 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г., като в тежест на митническите органи е при условията на приложимото общностно право да докажат основателността на съмненията и разликите в стойността, което може да обоснове увеличаване стойността на внасяните стоки.

Цитираните критерии за определяне на митническата стойност, са в отношение на субсидиарност и само когато митническата стойност не може да бъде определена чрез прилагането на дадено правило, следва да се приложи систематично следващото правило в установената поредност.

Съгласно чл. 141 § 1 от Регламента за изпълнение, при определяне на митническата стойност на внасяните стоки по реда на член 74, параграф 2, буква а) или б) от Кодекса се използва договорната стойност на идентични или сходни стоки, които са в продажба на същото търговско равнище и по същество в същите количества като стоките, чиято стойност се определя. Когато не може да се установи такава продажба, митническата стойност се определя, като се има предвид договорната стойност на идентични или сходни стоки, продавани на различно търговско равнище или в различни количества. Тази договорна стойност следва да се коригира, за да се вземат предвид разликите, дължащи се на търговското равнище и/или количествата. А съгласно чл. 141 § 2 от Регламента за изпълнение, се прави корекция, за да се вземат предвид

значителните разлики в разходите и таксите между внесените стоки и въпросните идентични или сходни стоки, дължащи се на разликите в разстоянията и видовете транспорт.

Понятията "идентични стоки" и "сходни стоки" са дефинирани съответно в чл. 1 § 2, т. 4 и т. 14 от Регламента за изпълнение. Така, "идентични стоки" означава - в рамките на определянето на митническата стойност - стоките, произведени в същата държава, които са еднакви във всяко отношение, включително физическите им характеристики, качеството и репутацията им. Незначителните различия във външния вид не изключват стоките, които в друго отношение отговарят на определението, от третирането им като идентични. Съответно "сходни стоки" означава - в рамките на определянето на митническата стойност - стоки, произведени в същата държава, които, въпреки че не са еднакви във всяко отношение, имат подобни характеристики и подобни съставни материали, което им дава възможност да изпълняват същите функции и да бъдат взаимозаменяеми в търговско отношение; сред факторите, които определят дали стоките са сходни, са качеството на стоките, репутацията им и съществуването на търговска марка.

В обобщение на обсъдения правен режим следва да се заключи, че правомощието на митническите органи да отхвърлят договорната стойност на стоките по чл. 70 § 1 от Регламент/ЕС/ № 952/2013 г. и да определят митническата стойност по методите, предвидени в чл. 74 от същия регламент възниква при наличието на основателни съмнения по смисъла на чл. 140 от Регламента за изпълнение, които подлежат на доказване във всеки конкретен случай.

Независимо, че при митническото остойностяване на стоките, приоритетна е договорната стойност по чл. 70 от Регламент/ЕС/ № 952/2013 г., разпоредбата на чл. 140 § 1 от Регламента за изпълнение дава възможност на митническите органи при наличието на основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане цена по чл. 70 § 1 от Регламент/ЕС/ № 952/2013г., да поискат от декларатора да предостави допълнителна информация. Ако и след предоставяне на тази допълнителна информация съмненията на митническите органи не отпаднат, то съгласно чл. 140 § 2 от Регламента за изпълнение, те могат да отхвърлят декларираната цена. Тежестта за доказване на наличието на основателни съмнения в този случай лежи върху митническите органи и е предпоставка за неприемането на декларираната митническа стойност.

В Решението по дело С- 263/06, т. 52 Съдът на ЕС разяснява, че за да не изглежда намесата на администрацията непропорционална при

процедурата по чл. 140 § 1 от Регламента за изпълнение, то съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани, а изисканата от декларатора допълнителна информация да е пряко свързана с тези съмнения и да е съобразена с възможностите му. Задължението за мотивиране на решението за стартиране на процедурата по чл. 140 от Регламента за изпълнение и впоследствие на решението за корекция, произтича от общото правило на чл. 22 § 7 от Регламент/ЕС/ № 952/2013 г., изискващо митническите органи да мотивират всяко неблагоприятно за заявителя решение. Зачитането на правото на защита представлява основен принцип на правото на Съюза, който трябва да се прилага във всеки случай, когато административен орган възнамерява да приеме акт, увреждащ лицето, към което е насочен/в този смисъл Решение от 18 декември 2008 г., S., C-349/07, т. 36/. В рамките на процедурата по чл. 140 от Регламента за изпълнение гарантирането на този принцип изисква лицето да е надлежно уведомено за обстоятелствата, на които се основават съмненията и именно в тази връзка да е изискана обосновка на договорната стойност.

Съгласно правилото на чл. 22 § 7 от Регламент/ЕС/ № 952/2013 г., митническите органи имат задължението да мотивират всяко неблагоприятно за заявителя решение и именно мотивите имат за задача да създадат убеждение за правилността по определяне на различна митническа стойност от декларираната, въз основа на която възниква правното задължение за внасяне на допълнителни митни сборове.

В настоящия случай административният орган е определил различна от декларираната митническа стойност на стоката, като се е позовал на информация предоставена от официална институция Американската служба „Митници и гранична охрана“, от която справка е видно, че за допуснатия за свободно обращение употребяван автомобил, марка „2017 Мазда б“ е посочена цена при износ в размер на 13 200 щ. долара. При справка от база данни, поддържана от трето лице - <https://autoauctionhistory> е публикувана цена в размер на 14 982 щатски долара, които цени безспорно са в противовес на заплатената от дружеството-жалбоподател цена в размер на 2420 щатски долара - договор за покупко-продажба. При това положение напълно необосновано митническите органи са заменили посочената в този документ договорна цена с цената, отразена в справките от трето лице, независимо, че едната е от официална служба. В този аспект изискването на чл. 70 от Регламент/ЕС/ № 952/2013 г., е ясно и не може да има никакво съмнение, че за договорна стойност може да се приеме единствено тази стойност, която действително е платена или е подлежаща

на плащане като цена на стоките при продажбата.

Извън горното, безспорно е установено, че процесния лек автомобил е в лошо техническо състояние. Според вещото лице и приложените по делото снимки, автомобила има сериозни щети по ектстериора, които не позволяват безопасното му ползване – силно увреден ляв калник, предна и задна леви врати, заден ляв панел. Според специалиста тези увреждания предполагат и наличие на увреждания в ходовата част на автомобила, поради което е необходим ремонт. Като сума за извършване на ремонта, вещото лице е посочило сумата от 19 093,18 лева, т.е. сума която значително надвишава и заплатената цена на автомобила. Видно и от представеното Удостоверение за собственост, издаден от щата Д. процесния автомобил е бракуван от собственика му „С. Ф. М. А. И. КО“.

Липсата на достатъчно данни за установяване на несъмнената договорна стойност на стоката е следвало да бъде преодоляна от административния орган чрез прилагане на вторичните методи по чл. 74 от Регламент/ЕС/ № 952/2013 г., чрез извършване на съответни анализи и сравнения, каквито в случая липсват. След като митническите органи са обосנוвали наличието на съмнения за цената на стоката, са дължали и необходимата грижа, за да установят действителната, респ. справедливата стойност на стоката, а не произволно да определят такава на базата на предположения. На това принципно положение е основана и процедурата по чл. 140 § 1 от Регламента за изпълнение, като се има предвид, че за да не изглежда намесата на администрацията непропорционална, съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани и изисканата от декларатора допълнителна информация да е пряко свързана с тези съмнения и да е съобразено с възможностите му/арг. от Решение от 28 февруари 2008 г., С., С-263/06q EU: С: 2008: 128, т. 52/. Зачитането на правото на защита е основен принцип на правото на Съюза, който принцип следва да се прилага във всеки случай, когато административен орган възнамерява да приеме акт, увреждащ лицето, към което е насочен/така Решение от 18 декември 2018 г., S., С-349/07, EU: С: 2008: 746, т. 36/.

В тежест на митническия орган е да обоснове определената по чл. 141 § 1 от Регламента за изпълнение стойност на внасяните стоки. Лицата, които са адресати на решенията за неприемане на декларираната договорна стойност, следва да имат възможност да представят по надлежен и подходящ начин становището си досежно елементите, на които административният орган възнамерява да обоснове своето решение. За целта следва да е надлежно уведомен адресатът за обстоятелствата, на които се основават съмненията и именно в тази

връзка да е изисквана обосновка на договорната стойност. Нарушаването на правото на изслушване е особено съществено процесуално нарушение и води до незаконосъобразност на постановеното решение/в този смисъл Решение от 13 март 2014 г., Г. Т. Л., по обединени дела С – 29/13 и С – 30/13, ЕУ: С: 2014: 140, т. 49/.

В случая обсъдените изисквания не са спазени. Макар формално със съобщението по чл. 22 § 6 от Регламент/ЕС/ № 952/2013 г. вносителят да е бил уведомен, че предстои издаване на решение, с което ще се определи нов размер на задължение по митническата декларация, правото му на защита не е било осигурено, тъй като органът не е посочил въз основа на кои фактически и правни основания възприема за меродавни данните, въз основа на които възнамерява да определи съответната митническа стойност. Това е така, защото дори и данните получени от американска страна да могат да послужат за обосноваване на съмненията на митническите органи, то за последните не е налице нормативно установено задължение да определят нова митническа стойност, която е равна на цената, посочена в писмото. При обосновани съмнения митническите органи, съгласно чл. 140 § 2 от Регламента за изпълнение могат само да приемат, че митническата стойност на стоките не може да се определи съгласно член 70 от Регламент/ЕС/ № 952/2013г. и да я определят, като приложат последователно букви от а) до г) от параграф 2/на чл. 74 от Регламент/ЕС/ № 952/2013 г. /, докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките, което в конкретния случай се установи, че не е сторено, поради което и митническата стойност в размер на 21220,58 лв. се явява незаконосъобразно определена. А с оглед незаконосъобразното определяне на новата митническа стойност на процесната стока, незаконосъобразно определени се явяват и сумите за досъбиране за вносно мито и ДДС, както и лихва за забава.

Ето защо и по изложените съображения, съдът намира, че оспореното решение на Директора на ТД Митница В. е неправилно, като постановено в нарушение на закона и следва да бъде отменено.

С оглед изхода на спора на оспорващия се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, като са представени и съответните документи за реалността им, поради което съдът дължи присъждането им. Същите възлизат на обща стойност от 850 лева, от които: 800 лева, заплатено възнаграждение за един адвокат и 50 лева ДТ. В представения Списък разноски от адв. Т. не е посочена заплатената сума за депозит на вещо лице. Съдът намира, че заплатеното адвокатско възнаграждение не е прекомерно, с оглед фактическата и правна сложност на спора и

осъществения обем на предоставена процесуална защита.

Водим от горното и на основание чл. 220 от ЗМ, Административен Съд
С. - град,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на “РУНИ - 07“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място] 1301, [улица], представлявано от управителя Р. П. Р., Решение №32-403703 от 23.11.2022 г. на директора на Териториална дирекция /ТД/ Митница В..

ОСЪЖДА Териториална дирекция „Митница“ С. към Агенция "Митници" да заплати на “РУНИ - 07“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място] 1301, [улица], представлявано от управителя Р. П. Р., сумата в размер на 850 /Осемстотин и петдесет/ лева - съдебни разноски.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: